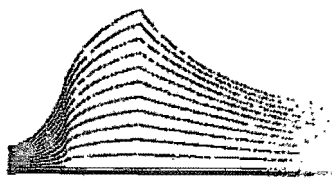

Kople
Afgeleverd aan:
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

67897

Repertoriumnummer 2014 / 15 232
Datum van uitspraak 17 oktober 2014
Rolnummer 2005/AR/1564

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

na tussesarresten
d.d. 21.09.2007
d.d. 20.04.2012

overgeschreven hypotheekkantoor te - nr. -
--

Hof van beroep Gent

Arrest

negende kamer

Aangeboden op 21 OKT. 2014
Niet te registreren Anja WILLEMS Adviseur a.i.

COVER 01-00000039332-0001-0007-01-01-1

67898

2005/AR/1564 - In de zaak van:

GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR,

bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van de afdeling Ruimtelijke Ordening voor de Provincie West-Vlaanderen, met kantoor te 8200 Brugge-Sint-Michiels, Jacob van Maerlantgebouw, Kon. Albert I laan 1.2, bus 94,
die woonstkeuze heeft gedaan op het kantoor van zijn raadsman hierna vermeld,

appellant,

hebbende als raadsman mr. BRONDERS Bart, advocaat te 8400 OOSTENDE,
Archimedesstraat 7

tegen

- 1.
 - en
 - 2.
- samen wonende te

geïntimeerden,

hebbende als raadsman mr. BOUVE Katia, advocaat te 8420 DE HAAN, Mezenlaan 9

wijst het hof het volgend arrest:

1.

Het hof, anders samengesteld dan bij tussenarresten van 21 september 2007 en 20 april 2012 en voor wie de debatten met akkoord van de partijen werden verder gezet, heeft de partijen bij monde van hun raadslieden gehoord in openbare terechtzitting en in het Nederlands.

De voor hen neergelegde conclusies en overgelegde stukken werden ingezien.

De bestreden beslissing is nog steeds het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, eerste kamer, van 18 mei 2005 in de zaak die daar gekend was onder A.R. nummer

67899

, waarin de eerste rechter de herstellvordering van appelland, waarvan het voorwerp in het tussenarrest van 21 september 2007 in extenso werd weergegeven, afwees als zijnde verjaard.

2.

Na de tussenarresten van 21 september 2007 (waarin ondermeer de voornaamste feiten die aan het geschil ten grondslag liggen kort werden weergegeven en waarin het hoger beroep reeds ontvankelijk werd verklaard) en van 20 april 2012, werden er syntheseconclusies in de zin van art. 748bis Ger.W. neergelegd ter griffie van dit hof voor appelland op 20 augustus 2014 en voor geïntimeerden op 1 oktober 2014.

Daaruit blijkt dat appelland thans in hoofdorde volhardt in zijn herstellvordering (die zoals gezegd in extenso werd weergegeven in het tussenarrest van 21 september 2007 en) die er in essentie op gericht is geïntimeerden te horen veroordelen tot staking van het strijdig gebruik en afbraak van de (in voormeld tussenarrest nader omschreven) kwestieuze veranda en carport. Ondergeschikt vordert hij enkel de staking van het strijdig (residentieel) gebruik. Geïntimeerden volharden van hun kant in hun vraag tot afwijzing van de herstellvordering als niet ontvankelijk en minstens als ongegrond; ondergeschikt vragen zij een uitvoeringstermijn van twee jaar en betwisten zij de gevorderde dwangsom.

Partijen vorderen wederzijds elkaars verwijzing in de gedingkosten, waarbij geen van hen aanspraak maakt op enige rechtsplegingsvergoeding.

3.

Appelland ent zijn vordering thans (enkel nog) op:

- het voortgezet misdrijf ex. art. 6.1.1., lid 1, 6° VCRO (d.i. voordien art. 146, lid 1, 6° DORO)¹, aangevat (gezien slechts vanaf dan strafbaar gesteld) op 1 mei 2000 en (minstens) voortgezet tot en met de dagvaarding op 30 januari 2004, meer bepaald het (residentieel) gebruik van de vóór 1 mei 2000 opgerichte veranda en carport, welk misdrijf zou bestaan uit een geheel van op zichzelf staande wederrechtelijke daden van gebruik in strijd met de bestemmingsvoorschriften van het Gewestplan vastgesteld bij KB van 5 februari 1979 (-waardoor het betrokken perceel gelegen is in agrarisch landschappelijk waardevol gebied, hetgeen impliceert dat de stedenbouwkundige voorschriften van art. 11.4.1. en 15.4.6.1 van het

¹ - "DORO": het Decreet van 18 mei 1999 houdende de Organisatie van de Ruimtelijke Ordening,

- "VCRO", de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij Besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 houdende de coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening, in werking getreden op 1 september 2009.

67900

Inrichtingsbesluit² daarop toepassing vinden-) die blijken geven van één zelfde misdadig inzicht (art. 65, lid 1 S.W.)

- en dit al of niet (nu dit in syntheseconclusie niet wordt aangehaald) in samenloop (art. 65, lid 1 S.W.) met het oprichtingsmisdrijf (dat op een niet nader bepaald tijdstip in 1995 zou zijn voltooid en waaromtrent in het tussenarrest van 20 april 2012 werd gezegd dat in de mate dat de (civiele) herstellvordering louter en alleen geënt is op dit oprichtingsmisdrijf, op zichzelf beschouwd en dus los van enige samenloop met een ander misdrijf, deze herstellvordering verjaard is).

4.

Zelfs wanneer het hof zou aannemen dat:

- het na 1 mei 2000 aanhoudend (loutere) gebruik van een reeds vóór 1 mei 2000 opgerichte en afgewerkte veranda en/of carport in strijd met de bepalingen van het Gewestplan (in bepaalde gevallen) een inbreuk zou kunnen vormen op art. 6.1.1., eerste lid 6° VCRO (en voordien op art. 146, eerste lid, 6° DORO), waarbij dat gebruik zowel zou kunnen worden gepleegd, voortgezet als in stand gehouden (zie ook Cassatie: 10 januari 2012 (P.11.0843.N), 17 januari 2012 (P.11.0917.N), 8 februari 2013 (C.11.0617.N), 24 oktober 2013 (C.12.0068.N) en 24 oktober 2013 (C.12.0069.N.), www.cass.be),
- uit de permanente bewoning van de betrokken veranda als onderdeel van de woning van geïntimeerden enerzijds, en/of uit het permanente gebruik van de betrokken carport voor stalling van personenvoertuigen anderzijds, telkens na 1 mei 2000 het bestaan van een opeenvolgende reeks positieve en aflopende handelingen van gebruik zou kunnen worden afgeleid, die, in de mate dat ze elk op zich en/of samen genomen strafbaar zouden zijn, samen (voor wat betreft het gebruik van de veranda enerzijds en voor wat betreft het gebruik van de carport anderzijds) telkens een voortgezet misdrijf zouden kunnen uitmaken,

dan nog is, opdat er (in elk van beide gevallen) effectief sprake zou kunnen zijn van een inbreuk, voorafgaandelijk vereist dat dergelijk gebruik (in elk van beide gevallen) op zich ruimtelijke implicaties heeft (hetgeen door geïntimeerden betwist wordt).

Dienaangaande is het zo dat in de VCRO in art. 6.1.1., eerste lid 6° (en voordien ook het DORO in art. 146, eerste lid, 6°) inzake de plannen van aanleg een aan de vroegere Stedenbouwwet gelijkaardige terminologie wordt gehanteerd, met name "het op welke wijze ook inbreuken plegen", terwijl in art. 6.1.1., eerste lid, 2° inzake ruimtelijke uitvoeringsplannen wordt aangesloten bij de nieuwe terminologie m.n. "het uitvoeren van strijdige handelingen" (zoals gedefinieerd in art. 1.1.2., 7° VCRO).

Dit terminologisch onderscheid instigeert echter geen inhoudelijke verschillen.

² "Inrichtingsbesluit": KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen.

67901

Volgens het Grondwettelijk Hof (dat zich diende uit te spreken over art. 146, eerste lid, 6° VCRO) blijkt immers uit de parlementaire voorbereiding van die bepaling dat de decreetgever één en hetzelfde doel voor ogen had. De in art. 146, eerste lid, 6° DORO beoogde *“inbreuken op welke wijze ook”* betroffen volgens het Grondwettelijk Hof derhalve *“werken, handelingen of wijzigingen”* die in strijd zijn met de in deze bepaling vermelde plannen van aanleg en verordeningen (zie GwH, 20 oktober 2005, nr. 156/2005). De in het DORO gebezigde omschrijving *“werken, handelingen of wijzigingen”* wordt in het VCRO thans aangeduid onder de verzamelnaam *“strijdige handelingen”*, die gedefinieerd wordt in art. 1.1.2. 7° VCRO als *“werkzaamheden, wijzigingen of activiteiten met ruimtelijke implicaties”*. De verschillende terminologie legt enkel een brug tussen heden en verleden. Een *“strijdige handeling”* wordt begrepen als *“hoe dan ook inbreuk plegen op”* en vice versa. (zie ook VANSANT, P., *“Handhaven van Ruimtelijk Gebruik”*, in Tijdschrift voor Milieurecht (TMR), 2010, p. 689).

De vereiste van ruimtelijke implicatie, die door de feitenrechter dient te worden onderzocht, werd ook bevestigd in de cassatiearresten van 24 oktober 2013 (C.12.0068.N en C.12.0069.N., www.cass.be).

5.

Welnu: het hof is van oordeel dat (-mogelijks in tegenstelling tot de oprichting en/of de instandhouding van de veranda en/of de carport, waarop de herstellvordering thans niet langer geënt is noch kan geënt worden, en onverminderd de ruimtelijke implicaties die het louter gebruik van deze bestaande constructies voor andere doeleinden dan bewoning, respectievelijk stalling van personenvoertuigen in andere feitelijke situaties zou kunnen hebben-) het in onderhavig geval louter gebruiken door bewoning van de kwestieuze voordien gebouwde veranda enerzijds (waardoor deze veranda niet leeg en onbenut blijft staan) en het in onderhavig geval louter gebruiken door stallen van personenvoertuigen van de kwestieuze carport anderzijds (waardoor ook deze constructie niet leeg en onbenut blijft staan en waardoor de wagens van de bewoners en/of bezoekers van de woning, waarvan de wettigheid als zodanig niet ter discussie staat, niet naast de carport worden geparkeerd), geen ruimtelijke implicaties heeft.

Dienvolgens vormt dit gebruik in onderhavig geval geen inbreuk op art. 6.1.1., lid 1, 6° VCRO (voorheen art. 146, lid 1, 6° DORO), derwijze dat een herstellvordering daar niet kan worden opgeënt.

Bij gebreke aan dergelijke inbreuk/stedenbouwkundig misdrijf is er vervolgens evenmin sprake van samenloop (art. 65, lid 1 S.W.) met een oprichtingsmisdrijf en zou appelliant zich hoe dan ook niet kunnen steunen op het oprichtingsmisdrijf als onderdeel van een complex misdrijf wegens samenloop met een voortgezet misdrijf van met het Gewestplan strijdig gebruik, om tot het niet verjaard zijn van een herstellvordering die mede de oprichting viseert te besluiten.

67902

6.

Als in het ongelijk gestelde partij dient appellant te worden verwezen in de gedingkosten van de beide instanties, waarbij geïntimeerden terecht geen aanspraak (meer) maken op enige rechtsplegingsvergoeding (zie ook Grondwettelijk Hof, 8 maart 2012, arrest nr. 43/2012, www.grondwettelijkhof.be).

7.

Alle anders luidende conclusies worden door het Hof verworpen als ongegrond, niet dienend en/of irrelevant.

**OM DIE REDENEN,
HET HOF,**

recht doende op tegenspraak,

gelet op artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Verder oordelend na tussenarresten van 21 september 2007 (waarin het bestreden vonnis reeds werd teniet gedaan) en van 20 april 2012.

Zegt dat in de mate dat de vordering van appellant al ontvankelijk is, zij in alle geval wordt afgewezen als niet gegrond.

Verwijst appellant in de gedingkosten van beide instanties, die enkel nuttig te begroten zijn aan de zijde van geïntimeerden op nihil.

Aldus gewezen door de **negende kamer** van het Hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

Mevrouw M. Beerens
De heer M. Baranyai
De heer Ph. Moens

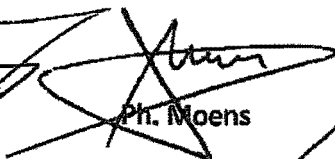
Raadsheer, waarnemend voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,

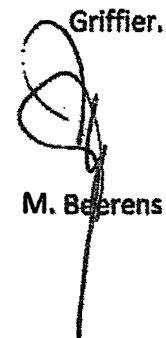
67903

en uitgesproken door de wn. voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op
zeventien oktober tweeduizend en veertien,
bijgestaan door
Mevrouw M. Vercruysse

M. Vercruysse

Ph. Moens

M. Baranyal

Griffier.

M. Bejerens

